

Bude změna paliva v teplárně skutečně výhodná pro občany?

Se zájmem jsem si přečetl v Tábořsku články, které se týkají cen tepla dodávaného tábořskou teplárnou.

Velice silně pochybuji o tvrzení, že dojde v příštím roce ke snížení těchto cen, jelikož smlouva uzavřená s dodavatelem energetického paliva (tj. hnědého uhlí) určitě nezahrnuje zvyšování DPH a zavedení tzv. ekologické daně. Dále firma Energetika Invest, která výstavbu nového kotle financuje, bude chtít dostat co nejrychleji své nemalé investice zpět.

Nazvat přechod z generátorového dehtu na hnědé uhlí strategickým rozhodnutím považuji za přinejmenším velice silně zpochybnitelné tvrzení. Za strategické rozhodnutí bych považoval přechod na zcela jiné palivo než je hnědé uhlí. Budoucnost má například

spalování biomasy. Nové kotle by bylo možné využít i ke spalování vyříděného domovního odpadu. Sklápky odpadů přece nejsou řešením a jejich kapacita není nekonečná.

Docela chápu firmu Teplárna Tábor, že zvolila pro ni co možná neefektivnější a relativně nejlacinější změnu technologie, která se týká zejména kogenerační výroby, tj. současné produkce elektřiny a tepla. Město Tábor na tuto nemalou investici, řádově jedné miliardy, přispěje nemalou částkou.

Jelikož současná technologie neumožnila efektivně tuto kogenerační výrobu provozovat celý rok, bylo rozhodnuto o změně technologie i vytápěcího média.

Tvrzení, že budovaná výroba tepla a elektřiny bude prováděna ekologicky

nejšetrnějším způsobem, je přinejmenším zavádějící. Bylo by docela zajímavé se zeptat občanů Tábora, zda vědí, že uprostřed města bude vybudována malá tepelná elektrárna, pro kterou bude výroba tepla pouze doplňkovou záležitostí. Její hlavní činností bude výroba elektrické energie po celý rok.

O změně je již rozhodnuto, ale zájímalo by mě, zda město Tábor, byt

jako minoritní akcionář společnosti Teplárna Tábor, bude finančně profitovat na zisku z výroby elektrické energie a jak volení zástupci města obhajují jeho zájmy ve statutárních orgánech Teplárny Tábor. Například jak často předkládají zprávy o své činnosti v těchto orgánech na jednáních rady města a zastupitelstva.

Miroslav Smetana,
předseda MO ČSSD Tábor

Moderní léčba není tábořské nemocnici cizí

Dne 15. března večer jsem se po doporučení LSPP přihlásil v ordinaci příjmové ambulance nemocnice v Táboře s bolestí na levé straně hrudníku, která vyráží do levého ramene a neustupuje ani po opakovaném požití nitroglycerinu.

Po prohlídce a EKG mě lékař s podezřením na počínající infarkt myokardu hospitalizoval a nechal převést na jednotku intenzivní péče. Ta patří k internímu oddělení prim. Jindřicha Charouzka.

S potěšením musím konstatovat, že přijetí sestřiček a lékařky bylo velmi šetrné a ohleduplné. Na pokoji JIP jsem byl dvě noci a jeden den, a protože jsem byl jedním z lehčích pacientů, poznal jsem velice těžkou práci ošetřujícího personálu na oddělení, kde jsou všichni pacienti ležící.

Již 19. března mě v 9 hodin převezl sanitní vůz na koronarografické vyšetření do IKEM Praha. Zjistili zú-

žení jedné cévy na srdci a hned následoval zákrok - angiografické rozšíření katetrem s balonkem. Již ve 12.20 hodin jsem byl opět na lůžku v tábořské nemocnici. Zdejší lékař provedl úkony potřebné k dokončení operace a ve 21.30 hodin - tedy po 134 hodinách - jsem mohl nemocnici opustit.

Moderní metoda léčení není nemocnici v Táboře cizí, při správném načasování převozu pacienta odpadne dvojitá přeprava a nemocný je léčen v Táboře, blízko rodině.

Děkuji za sebe a všechny pacienty za vřelý a trpělivý jednání a svědomitou péči všem lékařům a sestřím oddělení JIP a intermediární péče interny v tábořské nemocnici vedené primářem Charouzkem, zejména ošetřujícímu lékaři Volfovi a staničním sestřím Pavle Nešutové a Martě Prokopové.

Josef Klejna, Sudoměřice u Tábora
(redakčně kráceno)

Den otevřených dveří v G-centru

Lidé, které zajímá, jak to vypadá v jednotlivých střediscích a zařízeních G-centra Tábor, mají ve středu 11. dubna šanci to zjistit.

Připraven je den otevřených dveří, během něž budou zpřístupněny téměř všechny provozy. V přesně stanovené časy se navíc uskuteční organizované prohlídky s odborným výkladem.

V domově pro seniory v ulici kpt. Jaroše jsou prohlídky naplánovány v 9, 10, 14 a 15 hodin, v denním stacio-

náři v Čekanicích v 9.30, 10.30 a 14.30 hodin. Jídelnu a vývařovnu pro seniory v Petrohradské ulici si zájemci budou moci prohlédnout v 10, 11, 14 a 15 hodin, azylový dům pro ženy a matky s dětmi ve Vídeňské ulici v 10 a ve 14 hodin, hygienické středisko v téže ulici od 15 do 16 hodin. Klub důchodců a pečovatelská služba v Lidické ulici přijmou návštěvníky v 10, 11, 14 a 15 hodin, klub důchodců v Helsinské ulici pak ve 14 a v 15 hodin. -kam-

Nemůžete najít práci?

Zkuste supermarket BILLA

Nejprve je třeba přijít na výběrové řízení. Vyplníte dotazník a při pohovoru se dozvíte, že všechna atraktivní místa jsou již obsazená. Co naplat, zkusíte tedy něco jiného, co jste původně vůbec nechtěli. Souhlasíte se školením a těšíte se, jak výběr dopadne.

Chcete přece pracovat a nová BILLA je kousek od vašeho bydliště. Tak slevím v nárocích, no... Pak vás vyzvou k nástupu. Musíte sice na takzvaný zácvik do úplně jiného města, ale firma zaplatí hotel, tak nakonec proč ne. Podepíšete nevýhodnou pracovní smlouvu s příslibem, že po zkušební době se to určitě zlepší.

Na pracáku slibovali nástupní plat 10 000 korun, skutečně závratná suma! Už sice tušíte, že není všechno v pořádku, ale nakonec jste přece daleko od domova a nechcete to hned vzdát. Pak přijde probuzení. Nejenže se nekoná žádný zácvik na budoucí funkci, ale ihned s vámi vymetou tu práci, na kterou momentálně nikoho nemají. Jinak řečeno, kde jim pracovník chybí, je novic dobrý.

V pracovní smlouvě máte sice týdenní počet hodin 38,75 ale ve skutečnosti chodíte do práce v šest ráno a končíte naprosto vyčerpání po 20. hodině. Sotva se dovlečete do hotelu, padnete do nepohodlné postele a už zase zvoní budík a všechno začíná znova. Po prvním týdnu se osmělíte a namítnete něco o pracovní smlouvě a pracovní době. Chyba! Jste přece v zácviku, a tak pracujete a žádné řeči. Po 14 dnech konečně přijíždí šéf z centrály. Osmělíte se a namítnete, že tak docela není dodržována pracovní smlouva a následuje ledová sprcha.

"Co si myslíte, že vám budeme platit hotel, abyste se koukala z okna? To tedy ne, makejte a jestli se vám to nelíbí, můžete jít."

Připadá mi, že si pan šéf plete kapitalismus s otrokářstvím, ale je pátek, jedu domů a snad to vydržím. A až se otevře nová prodejna v Táboře, bude určitě všechno jiné. Jaká naivita.

Po dalším týdnu se dozvíte, že se pro práci nehodíte a klidně vás vyhodí jako nepotřebný odpad. Asi si našli na vaši práci někoho jiného, někoho, kdo nekritizuje a nedožaduje se plnění uzavřené smlouvy. Ostatně, jaká drzost, chtít zaplatit skutečně vykonanou práci. Fuj! Přece musíte být vděční, že za minimální mzdu odvádíte maximum práce. To je výhoda práce pro supermarket. Škoda, že jsem ji nedokázala náležitě ocenit.

Musím hledat jinde, ale upřímně, moc nevěřím, že je to někde jiné. Stalo se u nás zvykem, že když pracujete pro obchodní řetězec, máte pouze povinnosti a téměř žádná práva. Mizerný plat a lidská důstojnost je patrně nějaká nadávka.

A tak nezbyvá než dodat, že vykořisťovat se člověk nechat může, ale nemusí. Se svojí zkušeností z obchodního řetězce Billa jsem se proto obrátila na právníky z programu GARDE Ekologického právního servisu, kteří v současné době zvažují možný právní postup.

Právníci programu GARDE - EPS nabízí bezplatnou právní pomoc zaměstnancům všech obchodních řetězců, kteří mají podobné zkušenosti, jaké jsem získala v Bille já a nabízí efektivní ochranu práv zaměstnanců.

Marcela Ševčíková, Tábor